

„24a. w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Płocku:

w Sądzie Rejonowym w Żyrardowie — wydział — dla obszaru właściwości tego Sądu;”

3) skreśla się ust. 31.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2001 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Kaczyński*

139

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 15 listopada 2000 r.

w sprawie uzbrojenia Policji.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2000 r. Nr 101, poz. 1092) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na uzbrojenie Policji składają się:

- 1) broń palna: pistolety, rewolwery, broń gładkolufowa, pistolety maszynowe, karabinki, karabiny, karabiny maszynowe i granatniki,
- 2) przedmioty przeznaczone do miotania chemicznych i innych środków obezwładniających: pistolety i rewolwery gazowe, miotacze gazu, miotacze wody, a także wyrzutnie pocisków gumowych i z tworzyw sztucznych, pocisków ogłuszających, olśniewających i śrutowych, granatów i pocisków łzawiących oraz siatek obezwładniających,
- 3) transportery opancerzone,
- 4) przedmioty do odstrzeliwania amunicji alarmowej i sygnałowej,
- 5) noże wojskowe, szturmowe, spadochronowe i nureka,
- 6) pałki służbowe zwykłe, wielofunkcyjne, teleskopowe, szturmowe i obezwładniające,

7) amunicja do broni palnej oraz pociski i siatki obezwładniające do przedmiotów i wyrzutni, o których mowa w pkt 2 i 4,

8) granaty i materiały wybuchowe,

9) środki chemiczne.

2. Materiały, o których mowa w ust. 1 pkt 7—9, przydziela się zgodnie z przyznanym uzbrojeniem.

§ 2. Wzory i typy broni składającej się na uzbrojenie Policji oraz normy należności uzbrojenia zespołowego i indywidualnego ustala Komendant Główny Policji.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 sierpnia 1991 r. w sprawie uzbrojenia Policji (Dz. U. Nr 81, poz. 361 i z 1993 r. Nr 101, poz. 465).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

M. Biernacki

140

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI ORAZ OBRONY NARODOWEJ

z dnia 9 lutego 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przygotowania i przeprowadzenia poboru.

Na podstawie art. 43 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 43, poz. 165, z 1996 r. Nr 7, poz. 44, Nr 10, poz. 56 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 495, Nr 88, poz. 554, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 146, poz. 961 i Nr 162, poz. 1114 i 1126,

z 1999 r. Nr 50, poz. 500 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 109, poz. 1156) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Obrony Narodowej z dnia 25 listopada 1999 r. w sprawie przygotowania i przeprowadzenia poboru (Dz. U. Nr 98, poz. 1149) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dokumenty i fotografie, które powinny być przedstawione przez poborowych właściwym komisjom oraz dla potrzeb ewidencji wojskowej,”;

2) w § 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wnioski wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) dotyczą liczby poborowych podlegających wezwaniu przed powiatową komisją lekarską, a wnioski wojskowych komendantów uzupełnień dotyczą liczby poborowych, którzy stawali już do poboru i ubiegają się o zmianę kategorii zdolności do czynnej służby wojskowej lub o odroczenie zasadniczej służby wojskowej ze względu na konieczność sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny albo o skierowanie do służby zastępczej.”;

3) w § 10 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Listę poborowych utrzymuje się w stanie aktualnym do czasu zakończenia pracy komisji lekarskiej.”;

4) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. 1. Wojskowy komendant uzupełnień przekazuje wójtowi lub burmistrzowi (prezydentowi miasta) imienny wykaz poborowych podlegających wezwaniu przed powiatową komisją poborową, którzy złożyli

wnioski o odroczenie zasadniczej służby wojskowej ze względu na konieczność sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny albo o skierowanie do służby zastępczej, nie później niż na 14 dni przed ogłoszeniem poboru.

2. Wnioski poborowych o odroczenie zasadniczej służby wojskowej ze względu na konieczność sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny albo o skierowanie do służby zastępczej wojskowy komendant uzupełnień przekazuje do rozpatrzenia powiatowej komisji poborowej, a gdy komisja nie urzęduje — przekazuje je odpowiednio staroście albo burmistrzowi (prezydentowi miasta), właściwemu ze względu na siedzibę tej komisji, w terminie określonym w Kodeksie postępowania administracyjnego.”;

5) w § 14 skreśla się pkt 5.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
M. Biernacki

Minister Obrony Narodowej: *B. Komorowski*

141

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 9 lutego 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych.

Na podstawie art. 56 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872, z 1999 r. Nr 106, poz. 1216 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 483 i Nr 53, poz. 649) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 15 czerwca 1999 r. w sprawie prze-

wozu drogowego materiałów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 57, poz. 608) skreśla się § 11 i § 13.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:
w z. *K. J. Tchórzewski*

142

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 20 lutego 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wysokości opłat za uprawnienia przewozowe w międzynarodowym transporcie drogowym, trybu ich wnoszenia oraz jednostek upoważnionych do ich pobierania.

Na podstawie art. 26 ust. 3, art. 28 ust. 2 i art. 31 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 2 sierpnia 1997 r. o warunkach wykonywania międzynarodowego transportu

drogowego (Dz. U. Nr 106, poz. 677, z 1999 r. Nr 32, poz. 310 i z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje: